

บทความวิทยุเรื่อง พระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕

เรียบเรียงโดย
สนธิกาญจน์ เพื่อนสงคราม
วิทยากรชำนาญการพิเศษ

บทนำ

วงการกีฬาในปัจจุบันถือเป็นยุคที่มีการแข่งขันกันสูงมากในทุกด้าน โดยเฉพาะการเสริมสร้างสมรรถนะและประสิทธิภาพให้กับนักกีฬา มีความแข็งแรงเพิ่มมากขึ้น ทำให้มีการใช้ทางลัดในการเพิ่มขีดความสามารถให้กับนักกีฬา ด้วยการใช้สารต้องห้ามหรือยาโด๊ปเข้ามาเป็นตัวช่วย ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน เราจะพบกับข่าวการตรวจพบสารต้องห้ามในนักกีฬาระดับโลก อย่างเช่น เบนสัน ลมกรดหนุ่มชาวแคนาดาที่ถูกตรวจพบสารสเตอรอยด์ในโอลิมปิกเกมส์ปี ๑๙๘๘ ที่กรุงโซลของเกาหลีใต้ หรือในวงการจักรยาน อย่างเช่นสองนักปั่นชื่อดัง อัลแลร์โต้ คอนทาดอร์ และ แลนซ์ อาร์มสตรอง ที่ถูกตรวจพบสารต้องห้าม ในการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ ทั้งในกีฬาท้องถิ่นหรือกีฬาระดับนานาชาติ มักพบปัญหาเกี่ยวกับยาและสารต้องห้าม (ยาโด๊ป) เสมอ การใช้สารต้องห้ามในนักกีฬาไม่ว่าจะด้วยความตั้งใจเพื่อเสริมสมรรถภาพของร่างกาย เพื่อความได้เปรียบในการแข่งขันหรืออาจจะโดยความไม่ตั้งใจรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ใช้ยารักษาโรคบางชนิดที่มีส่วนผสมของสารต้องห้ามก็มีความผิดทั้งนั้นตามกฎหมายบังคับของโอลิมปิกสากล การตรวจพบสารต้องห้ามในนักกีฬาจึงถือเป็นเรื่องใหญ่เสื่อมเสียชื่อเสียงของสถาบันและประเทศชาติตลอดจนอนาคตของนักกีฬาผู้นั้นด้วย แต่อย่างไรก็ตามความต้องการชัยชนะ ชื่อเสียง เงินทอง ตลอดจนทรัพย์สินของที่เป็นรางวัลจูงใจให้แก่ผู้ที่เป็นนักกีฬาอีกหลายคนมุ่งมั่นที่จะทำทุกวิถีทาง รวมทั้งการใช้สารต้องห้ามแม้จะรู้ว่าผิดก็เพื่อชัยชนะเป็นการเอา راحتเอาเปรียบนักกีฬาคนอื่นอย่างยิ่ง ดังนั้นการตรวจสารต้องห้ามในนักกีฬาจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อความยุติธรรมในการแข่งขันตลอดจนความเท่าเทียมกันทางด้านสิทธิมนุษยชน

พระราชบัญญัติฉบับนี้มีความเป็นมาอย่างไร

ในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ เช่น ซีเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์ คณะกรรมการโอลิมปิกสากล International Olympic Committee (IOC) ได้กำหนดมาตรฐานการควบคุมการใช้สารต้องห้ามหรือวิธีการต้องห้ามอย่างเป็นทางการตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๖๘ จนปัจจุบันมีข้อกำหนดในการควบคุมและห้ามใช้สารต้องห้ามในธรรมนูญการแข่งขันทัวร์นาเมนต์นานาชาติทุกระดับ

ปัจจุบันการกีฬาแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการควบคุมสารต้องห้ามในนักกีฬาในระดับนานาชาติ รวมทั้งการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ การแข่งขันที่สมาคมกีฬาจัดขึ้นตามระเบียบของสหพันธ์กีฬาแห่งชาติ นานาชาติ เพื่อให้การแข่งขันเป็นไปตามมาตรฐานสากล เป็นการป้องกันการใช้สารต้องห้ามโดยเจตนา หรือโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นการเอาเปรียบคู่แข่งและอาจเป็นอันตรายต่อชีวิต รวมถึงอาจเป็นปัญหาเมื่อประเทศไทยส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ

การกีฬาแห่งประเทศไทยได้เริ่มดำเนินการตรวจสอบสารต้องห้ามในนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๒ พ.ศ. ๒๕๓๑ ณ จังหวัดสงขลา โดยส่งตัวอย่างไปตรวจในศูนย์ตรวจสอบสารต้องห้ามของประเทศออสเตรเลีย สาธารณรัฐเกาหลี และ สาธารณรัฐประชาชนจีน จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๐ การกีฬาแห่งประเทศไทยจึงได้ส่งตรวจสอบสารต้องห้ามที่มหาวิทยาลัยมหิดลเป็นต้นมา และได้ออกระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทยว่าด้วยการควบคุมการใช้สารต้องห้ามในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ และกีฬาเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ขึ้น เพื่อให้การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ และกีฬาเยาวชนแห่งชาติได้มาตรฐานสากล มีความยุติธรรม และป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ยา หรือสารที่ผิดปกติกับนักกีฬา ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้มีการแก้ไขระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทยว่าด้วยการควบคุมการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬาเรื่อยมา จนกระทั่ง มีการตราพระราชบัญญัติการควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๕ ขึ้น นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คืออะไร

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามโลก ซึ่งเป็นองค์กรเอกชนที่องค์กรกีฬานานาชาติยอมรับในมาตรการควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา ได้ประกาศให้ดำเนินการต่อต้านการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา โดยการสร้างทักษะความพร้อมทางกายภาพและจิตสำนึกทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ในการแข่งขันกีฬาด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม เป็นไปด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม โดยไม่ต้องใช้สารต้องห้าม รวมทั้งให้การคุ้มครองต่อสุขภาพและความปลอดภัยของนักกีฬา เพื่อให้มีมาตรการการควบคุมการใช้สารต้องห้ามที่สอดคล้องกับคำประกาศโคเปนเฮเกนว่าด้วยการต่อต้านสารต้องห้ามทางการกีฬาและส่งเสริมความร่วมมือด้านกีฬากับนานาชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๒๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
พระราชบัญญัติฉบับนี้จึงมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๖

คำนิยามในพระราชบัญญัตินี้มีอะไรบ้าง

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ คือ

“สารต้องห้าม” หมายความว่า สารที่นำเข้าสู่ร่างกายแล้วทำให้ได้เปรียบทางการกีฬา ทั้งนี้ ตามรายชื่อที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา การห้ามใช้สารต้องห้ามเริ่มขึ้นครั้งแรกในการแข่งขันโอลิมปิก ครั้งที่ ๒๐ ณ ประเทศเม็กซิโก ในปี พ.ศ. ๒๕๑๑ โดยคณะกรรมการโอลิมปิกสากล ลงความเห็นว่าควรมีการป้องกัน และห้ามมิให้นักกีฬาใช้สารต้องห้ามด้วยสาเหตุ ๓ ประการคือ

๑. การใช้สารต้องห้ามทำให้ขาดคุณธรรมในการแข่งขันกีฬา โดยคุณธรรมจะเกิดเมื่อการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ เป็นการแสดงความสามารถที่แท้จริงของนักกีฬา ด้วยการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และมีการฝึกซ้อมอย่างถูกวิธีและเหมาะสม อันจะส่งผลให้นักกีฬาแต่ละคนไม่มีการได้เปรียบเสียเปรียบซึ่งกันและกันมากเกินไป

๒. เมื่อมีการใช้สารต้องห้ามจะเกิดความไม่เสมอภาคในการแข่งขันโดยผู้ที่ใช้สารต้องห้ามจะเกิดการได้เปรียบจากวิธีการที่ผิด

๓. การใช้สารต้องห้ามเป็นอันตรายต่อร่างกายและสารต้องห้ามบางประเภทมีผลต่อสภาพจิตใจ สารต้องห้ามเกือบทุกประเภทจะมีผลข้างเคียงต่อผู้ใช้ด้วยการเป็นเหตุให้เจ็บป่วย บาดเจ็บรุนแรงจากการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันและอาจร้ายแรงถึงแก่ชีวิตได้

ประเภทของสารต้องห้ามมีการกำหนดเป็น ๓ กลุ่ม

กลุ่มที่ ๑ ยาและฮอร์โมนที่ห้ามใช้โดยเด็ดขาด ได้แก่

- สารกระตุ้นระบบประสาท ได้แก่ คาเฟอีนในปริมาณสูง ยาแก้หวัดที่มีส่วนผสมของตัวยาแก้อาการแน่นจมูก แอมเฟตามีน ฟิโอมลีน และสารที่มีคุณสมบัติทางเคมีหรือมีฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาเกี่ยวข้องกัน

- สารแก้ปวดเสพติด ได้แก่ เฮโรอีน มอร์ฟิน พิธีดินและสารที่มีคุณสมบัติทางเคมีหรือมีฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาเกี่ยวข้องกัน

- อนาบอลิกสเตียรอยด์เป็นฮอร์โมนที่มีฤทธิ์คล้ายฮอร์โมนเพศชาย

- ยาขับปัสสาวะ

- เปปไทด์ฮอร์โมนรวมทั้งสารที่มีโครงสร้างคล้ายกัน

กลุ่มที่ ๒ วิธีการที่ห้ามทำ ได้แก่

- การโด๊ปโดยกรรมวิธี เช่น การให้เลือด หมายถึง การที่นักกีฬาถ่ายเลือดของตน และจะเก็บรักษาไว้ตามกระบวนการหรือใช้เลือดของคนอื่น โดยเมื่อใกล้การแข่งขันนักกีฬาจะถ่ายเลือดนั้น เข้าไปทางเส้นเลือดเหมือนกับการรับบริจาคโลหิตในปัจจุบัน เพื่อหวังผลเพิ่มปริมาณเลือดแก่ร่างกาย ซึ่งจะมีผลเพิ่มสมรรถภาพทางร่างกาย ยังรวมถึงการสวนปัสสาวะ การแอบเปลี่ยนคุณสมบัติของปัสสาวะ การสับเปลี่ยนตัวอย่างปัสสาวะขณะเก็บตรวจ

กลุ่มที่ ๓ ยาหรือสารที่ใช้ได้แต่ต้องแจ้งก่อนใช้ ได้แก่

- แอลกอฮอล์ เนื่องจากมีผลกดสมองและประสาท มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่าง กล้ามเนื้อและประสาทตา

- กัญชา
- ยาปิดกั้นเบต้า ปกติใช้รักษาความดันโลหิต และการเต้นของหัวใจผิดปกติ
- ยาชาเฉพาะที่
- คอร์ติโคสเตียรอยด์

การตรวจสอบสารต้องห้ามทางการกีฬา

เมื่อนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติ หรือระดับชาติจะสามารถถูกตรวจสอบ ปัสสาวะหรือเลือดได้ทุกที่ทุกเวลา โดยสหพันธ์กีฬานานาชาติ องค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามแห่งชาติ หรือคณะกรรมการจัดการแข่งขันรายการที่สำคัญ ๆ เช่น กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ หรือกีฬาโอลิมปิก เป็นต้น สารต้องห้ามต่าง ๆ ที่นักกีฬาใช้เพื่อแสวงหาความได้เปรียบในการแข่งขันนั้น เมื่อใช้แล้ว จะมีฤทธิ์ตกค้างอยู่ในร่างกาย ซึ่งจะสามารถตรวจพบได้จากการตรวจปัสสาวะและถูกตรวจพบ สารต้องห้ามจะอยู่ในร่างกายของแต่ละคนที่มีปฏิกิริยาต่อยาแตกต่างกัน และยังขึ้นกับขนาดของยาที่ใช้ จำนวนครั้ง ระยะเวลา และความถี่ที่ใช้ ซึ่งการตรวจหาสารต้องห้ามจะใช้วิธีสุ่มตรวจ เนื่องจาก มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันและประเภทกีฬาจำนวนมาก ซึ่งการตรวจสารต้องห้ามสามารถทำได้ทั้งใน และนอกการแข่งขัน

พระราชบัญญัติฉบับนี้มีการกำหนดให้มีคณะกรรมการขึ้นมาควบคุมดูแลการใช้สาร ต้องห้ามทางการกีฬา โดยมีการกำหนดไว้ใน

มาตรา ๓

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา” ประกอบด้วย

- (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
- (๓) ประธานคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สอง

(๔) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข อัยการสูงสุด อธิบดีกรมพลศึกษา อธิการบดีสถาบันการพลศึกษา และประธานฝ่ายแพทย์ของคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการควบคุม การใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา จำนวนไม่เกินสามคน

ให้ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ส่วนอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ มีการกำหนดไว้

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. กำหนดนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปในการดำเนินการของสำนักงาน
๒. เสนอแนะรัฐมนตรีในการกำหนดรายชื่อของสารต้องห้าม
๓. ออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการพิจารณาโทษ มาตรฐานและมาตรการลงโทษ
๔. ส่งเสริมการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับสารต้องห้ามแก่นักกีฬา บุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬาและบุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับการกีฬา
๕. ออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการอื่นใดให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หรือคณะอนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้
๖. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

นอกจากมีคณะกรรมการควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬาแล้ว ยังมีการจัดตั้งสำนักงานขึ้นมาด้วย โดยกำหนดไว้ใน

มาตรา ๓

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา

มาตรา ๑๘ ให้จัดตั้งสำนักงานควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬาเป็นหน่วยงานในการกีฬาแห่งประเทศไทย และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการและคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง
- (๒) ดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการควบคุมตรวจสอบการใช้สารต้องห้ามตามข้อบังคับระเบียบหรือประกาศที่คณะกรรมการกำหนด
- (๓) ให้บริการทางวิชาการ ส่งเสริม สนับสนุนด้านวิชาการ การประกันคุณภาพของกระบวนการควบคุมการใช้สารต้องห้าม การวิจัยและพัฒนา เพื่อพัฒนาและป้องกันการควบคุมการใช้สารต้องห้าม
- (๔) ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือในการป้องกันการใช้สารต้องห้ามทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ
- (๕) จัดทำฐานข้อมูลสำหรับเจ้าหน้าที่ควบคุมการใช้สารต้องห้าม ตลอดจนรวบรวมและปรับปรุงข้อมูลเกี่ยวกับการใช้สารต้องห้ามให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
- (๖) จัดให้มีการโฆษณา และประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับสารต้องห้ามในการสร้างความรู้ความเข้าใจต่อนักกีฬาและประชาชน
- (๗) ประสานงานกับนักกีฬา สมาคมกีฬา และองค์กรที่เกี่ยวข้องในการตรวจหาสารต้องห้ามทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- (๘) ประสานงานกับองค์กรต่อต้านการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬาระดับสากล
- (๙) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปีเสนอต่อรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
- (๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่รัฐมนตรี คณะกรรมการ และคณะกรรมการเฉพาะเรื่องมอบหมาย

ส่วนอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่มีการกำหนดใน

มาตรา ๒๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการดำเนินการตรวจสอบการใช้สารต้องห้าม เก็บตัวอย่างส่งตรวจ รายงานผลการตรวจหาสารต้องห้าม และให้มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) เข้าไปเก็บตัวอย่างนอกการแข่งขันกีฬา เพื่อการตรวจหาสารต้องห้ามในสถานที่ใด ๆ ที่นักกีฬาอยู่ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก
- (๒) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจหาสารต้องห้ามมาเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

นอกจากนี้ในส่วนของบทกำหนดโทษ เมื่อมีการฝ่าฝืนการกระทำอันเป็นการต้องห้ามสำหรับนักกีฬาและการฝ่าฝืนการกระทำอันเป็นการต้องห้ามสำหรับบุคคลซึ่งสนับสนุนการกีฬามีกำหนดใน มาตรา ๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ ให้ได้รับโทษอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาโทษกำหนด

(๒) ตัดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาทุกรายการตลอดชีวิต
ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาโทษเห็นว่า การฝ่าฝืนนั้นไม่ร้ายแรง จะไม่ลงโทษ และให้ภาคทัณฑ์หรือว่ากล่าวตักเตือนแทนก็ได้

มาตรา ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ ให้ได้รับโทษอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ตัดสิทธิเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาโทษกำหนด

(๒) ตัดสิทธิเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาทุกรายการตลอดชีวิต
ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาโทษเห็นว่า การฝ่าฝืนนั้นไม่ร้ายแรง จะไม่ลงโทษ และให้ภาคทัณฑ์หรือว่ากล่าวตักเตือนแทนก็ได้

บทสรุป

การฝึกซ้อมอย่างถูกวิธี บวกกับการใช้วิทยาศาสตร์ทางการกีฬาและโภชนาที่ถูกต้อง ถือเป็นสิ่งที่ทำให้สภาพร่างกายของนักกีฬาทุกคนแข็งแรงอย่างยั่งยืน แต่หากคิดที่จะใช้สารต้องห้ามเพื่อเอาเปรียบคู่แข่ง ผลที่ตามมาในอนาคตอาจจะไม่ต่างจากอดีตนักกรีฑาชื่อดัง ฟลอเรน กริฟฟิธ จอยเนอร์ ที่ต้องจากโลกนี้ไปด้วยวัยเพียง ๓๘ ปี จากผลของสารต้องห้ามและควรทำความเข้าใจเรื่องของสารต้องห้ามอย่างถ่องแท้ หากมีอาการบาดเจ็บใด ๆ เกิดขึ้น การไปรักษากับแพทย์ตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ควรบอกแพทย์ว่าเป็นนักกีฬาทีมชาติและระวังเรื่องการใ้ยาเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บเป็นพิเศษ อีกเรื่องที่สำคัญคือ การใช้ผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเพราะผลิตภัณฑ์อาหารเสริมบางชนิดมีความเสี่ยงเป็นสารต้องห้ามในวงการกีฬา โดยกลุ่มยาที่ใช้เพิ่มกล้ามเนื้อ ถือเป็นสารต้องห้ามที่พบว่านักกีฬาทั่วโลกใช้มากที่สุด การใช้สารดังกล่าวนี้อาจทำให้หมดอนาคตในการเล่นกีฬาและทำลายชื่อเสียงของประเทศชาติ